

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/131/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202707
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8820202707.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: R. F., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX Q. XXX, zast.: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Lukáš Mojsej s.r.o., Žižkova 2073/19, 040 01 Košice v konaní o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1310 eur s prísl. a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.7.2006 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaná j e p o v i n n á vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1310 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 23.10.2010 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.7.2006 v Obchodných podmienkach, v článku 4 „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ - bod. 4.6 v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodnou žalobou doručenu súdu žalobca navrhol súdu, aby vydal tento rozsudok:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 310 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 310 eur, od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému, do zaplataenia sumy 1 310 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 28.7.2006, v Obchodných podmienkach, v článku 4 „Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“ - bod 4.6., v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1310 eur s prísl. odôvodnil tak, že s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou, a.s. uzatvoril dňa 28.7.2006 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Postupným radom postupovania pohľadávky z tohto úveru zo strany Poštovej banky, a.s. sa vlastníkom tejto pohľadávky stala žalovaná. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 995,82 eur (30 000 Sk), ktorý som mal zaplatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 30,70 eur (925 Sk), s RPMN vo výške 28,81 %. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril žalobca ako spotrebiteľ s právnym predchodcom žalovaného ako dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Konkrétne podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje najmä:

- sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť (§ 4 ods. 2 písm. a/ ZoSÚ).

3. Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 28.7.2006 neobsahuje údaj o úroku a poplatkoch, preto žalovaná nemá nárok v zmysle § 4 ods. 5 ZoSÚ, na úroky a poplatky z poskytnutého úveru. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Na predmetný úver vo výške 995,82 eura (30 000 Sk) realizoval úhrady vo výške 2 711,99 eur - v prospech pôvodného veriteľa sumu 1 401,99 eura (za obdobie od 28.7.2006 do 28.4.2010) a v prospech žalovaného zrážkami zo mzdy (za obdobie od 08/2014 do 05/2020) sumu 1 310 eur. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške 1 310 eur. To, že sa žalovaný na úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel pri porade so zástupcom Združenia na ochranu občana, spotrebiteľa HOOS dňa 6.10.2020, o čom priložil Prehlásenie.

4. V časti o vyhlásenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v bode 4.6., článku 4. „Splácanie úveru, započítavanie pohľadávok a zabezpečenie“ obchodných podmienok Poštovej banky k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.7.2006 uviedol, že Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na moju vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi mnou a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Zároveň v tejto časti žalobného nároku poukázal na bohatú rozhodovaciu prax súdov, ktorým tento nárok zdôvodňuje.

5. K žalobe sa vyjadrila žalovaná, ktorá odmietla tvrdenie žalobcu, že nečlenenie dohodnutých splátok na uvedenie sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov k úverovej zmluve spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy podľa §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V tomto smere poukázala na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 C-42/15. Poukázala aj na rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 22.2.2016, sp. zn. 9C 404/2015, podľa ktorého sa nevyžaduje ani to, aby amortizačná tabuľka bola súčasťou zmluvy o úvere. Tiež vzniesla námietku premlčania celého žalobcom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia s odôvodnením, že vo veci sa má aplikovať dvojročná subjektívna premlčacia doba počítaná od úhrady každej splátky úveru, nakoľko žalobca vedel o každej jednej splátke, ktorú zaplatil.

6. Žalovaná namietala aj nárok žalobcu, ktorým navrhol súdu, aby určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky nachádzajúcej sa v článku 4, bod 4.6. obchodných podmienok Poštovej banky k zmluve o úvere. Právne žalovaná zdôvodnila, že splátky započítavala podľa §330 ods. 2 Obchodného zákonníka až do 1.5.2014, ktorým bola s účinnosťou od ktorého dátumu bola novelou Občianskeho zákonníka a to zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru novoposkytovaných služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku vznesená do Občianskeho zákonníka novela §52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému sa pripojila veta: Na všetky vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Pôvodný veriteľ do dátumu 01.05.2014 nemal dôvod žiadnu platbu žalobcu započítavať na istinu úveru, nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle Obchodného zákonníka a teda žalobca postupoval v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia §330 ods. 2 Obchodného

zákonníka. V zmysle vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení žalovaný uvádza, že pri započítaní jednotlivých platieb pôvodný veriteľ postupoval plne v zmysle Obchodného zákonníka, nakoľko až novelou zo dňa 01.05.2014 mohol na daný právny vzťah aplikovať normy Občianskeho zákonníka a následne správne postupoval podľa Obchodných podmienok, s ktorými bol žalobca riadne oboznámený a s ktorými súhlasil, na znak čoho podpísal i zmluvu o úvere.

7. V replike žalobcu k vyjadreniu žalovanej žalobca zotrval na svojej právnej argumentácii, ktorú rozšíril o poukázanie na ďalšiu rozhodovaciu prax súdov, ako aj na stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 24.1.2017, ktorá komisia v tomto stanovisku sama konštatovala neprijateľnosť zmluvnej podmienky právnej predchodkyne žalovanej, ktorú žalobcu žaluje i v tomto konaní. Skutkovo a argumentačne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia rozšíril aj o tú skutočnosť, že zmluva o úvere neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 26,61%, ale zo vstupných údajov vložených do oficiálnej internetovej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií Slovenskej republiky je vypočítaná výška RPMN 27,49%. Uvedenie nesprávnej výšky RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN a to spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy podľa §4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy.

8. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že pri bezdôvodnom obohatení, vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení, vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Rozsudkom ES končí obdobie snáh o objektivizácii subjektívnej premlčacej doby, a počítania plynutia subjektívnej premlčacej doby od splatenia úveru, prípadne ešte skôr, už od uzatvorenia zmluvy, keď ešte bezdôvodné obohatenie ani nevzniklo a počítania trojročnej objektívnej premlčacej doby od splatenia úveru. Z predmetných rozsudkov Súdneho dvora EÚ vyplýva, že Súdny dvor EÚ „zrušil“ v spotrebiteľských veciach o bezdôvodné obohatenie subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu, zakotvenú v OZ a zaviedol jednotnú trojročnú premlčaciu dobu, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov a ktorá začína plynúť od rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo od rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K tomu poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove, k čomu citoval viacero rozhodnutí rôznych senátov tohto súdu.

9. Na základe týchto právnych dôvodov navrhol súdu rozšírenie žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru. A to z rovnakých dôvodov, z akých sa vymáha vydanie bezdôvodného obohatenia.

10. Podľa §140 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

11. Podľa §290 CSP, Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa §294 CSP, Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

13. Nakoľko tento súdny spor má charakter spotrebiteľského sporu, ale spotrebiteľ nie je žalovaným, ale žalobcom, súd na pojednávaní dňa 24.3.2022 pripustil žalobcom navrhovanú zmenu žaloby, spočívajúcu v jej rozšírení tak ako ju navrhol, teda v tomto znení:

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.7.2006 je bezúročný a bez poplatkov.

Ia. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súd prvej inštancie o výške týchto trov.

II. Žalovaná je povinná vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1310 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1310 eur, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej, do zaplatenia sumy 1310 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Ila. tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 28.7.2006, v Obchodných podmienkach v článku 4 Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 4.6, v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú bez ohľadu na to, na akež záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IIla. V tejto časti konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zotrval na svojich písomných vyjadreniach a na celej doterajšej právnej argumentácii.

15. Rovnako tak žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu zotrvala na všetkých svojich námietkach voči podanej žalobe, vrátane vznesenej námietky premičania pre uplatnený nárok na vydane bezdôvodného obohatenia.

16. Súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, a to: predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy R. U. V., E., E. N. L., L.C.I., Zmluva o úvere Poštová banka, a.s. s dlžníkom F. R. zo dňa 24.7.2006, operácie s účtom 17.9.2020 k číslu úverového účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX, U. A. Ú. L. W. Ú. F. R. od 1.1.2009 do 2.6.2014, potvrdenie spoločnosťou N. L., L.C.I.. o zrážkach zo mzdy R. F. z 22.6.2020 o zrážaní spolu sumy z jeho mzdy 2231,08 eur, prehlásenie združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, plnomocenstvo žalobcu udelené právnenmu zástupcovi JUDr. Igor Šafranko, advokát, vyjadrenie žalovaného k žalobe, replika žalobcu k vyjadreniu žalovanej a rozšírenie žaloby o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, výpis z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN Ministerstva financií Slovenskej republiky, list komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zo dňa 24.1.2017.

17. Z vykonaného dokazovania a po zhodnotení každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomných súvislostiach súd zistil tento skutkový stav veci:

18. Právny predchodca žalovanej, a to Poštová banka, a.s. na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 28.7.2006 poskytla žalobcovi spotrebiteľský úver v sume 3000 Sk. Po postupnom rade postupovania pohľadávky pôvodného veriteľa Poštovej banky až na žalovanú BENCONT COLLECTION, a.s. je zrejmé, že žalobca celý tento úver splatil už žalovanej BENCONT COLLECTION, a.s.. Konkrétne žalobca úver splatil tak, že na poskytnutý úver v sume 30.000 Sk (t.j. 995,82 eur) vrátil spolu 2711,99 eur. A to v prospech pôvodného veriteľa Poštovej banky sumu 1401,99 eur, za obdobie od 28.7.2006 do 28.4.2010 a v prospech žalovanej za obdobie od 8/2014 do 5/2020 sumu 1310 eur. Žalovanej splatil dlh formou zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalovaná predložila jeho zamestnávateľovi N. L., L.C.I., L. L. U. Q..

19. Na zistený skutkový stav veci súd aplikoval nasledovné právne normy:

20. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, (ďalej len OZ), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

21. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

22. V zmysle § 1 ods. 1 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo aj „ZoSÚ“) účinného v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu

celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

25. Z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods 4 Občiansky zákonník).

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

30. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

33. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah by bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

34. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

35. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého

kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

36. Na základe vyššie uvedeného súd hodnotí zmluvný vzťah medzi stranami sporu, od ktorého žalobca odvíja všetky svoje nároky ako spotrebiteľskú zmluvu so všetkými konzekvenciami, ktoré z toho vyššie vyplývajú.

37. Podľa §451 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (ďalej len OZ), Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

38. Podľa §451 ods. 2 OZ, Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. Podľa § 456 OZ, Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

40. Podľa §255 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa §262 ods. 1 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa §257 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

43. Podľa §220 ods. 2 CSP, V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

44. Podľa článku 4. „splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie“, bod 4.6. Obchodných podmienok Poštovej banky k Zmluve o úvere č. 9352476306: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke PB započítavajú, bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“

45. Bod 3.1 Obchodných podmienok Poštovej banky znie:

46. Klient má povinnosť hradiť za poskytnutý úver PB úrok v zmysle aktuálneho oznámenia PB (Oznámenie, ktoré obsahuje úrokové sadzby PB). Údaj o výpočte ročnej percentuálnej sadzby miery nákladov (RPMN) v zmysle ZoSÚ obsahuje oboznámenie.

47. Po aplikácii citovaných právnych noriem na zistený skutkový stav veci pri hodnotení súdneho sporu ako spotrebiteľského a vyplývajúceho zo spotrebiteľského právneho vzťahu ako je uvedené vyššie, súd vec takto právne hodnotí:

48. K výroku I. bezúročnosť a bezpoplatkovosť:

49. V prvom rade súd konštatuje, že základný dôvod pre vyhlásenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je predovšetkým v absencii údajov o úroku a poplatkoch v samom znení úverovej zmluvy. Úverová

zmluva je dá sa povedať veľmi stručná, obsahuje síce údaj o RPMN, ale neobsahuje údaj o úroku. Samotný tento fakt pre absenciu údajov o úroku podľa §4 ods. 2 písm. h) ZoSÚ spôsobuje podľa §4 ods. 3, veta in fine ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru.

50. Neprijateľnou podmienkou je aj to, že toto úrokové dojednanie nie je priamo v znení úverovej zmluvy, ale nachádza sa až v bode 3.1 Obchodných podmienok Poštovej banky.

51. Súd za neprijateľnú podmienku považuje to, akým spôsobom je (už popri neprijateľnej podmienke uvedenej vyššie, že je to iba v obchodných podmienkach pre úver a nie v samotnom obsahu úverovej zmluvy) aj to, že v týchto obchodných podmienkach je úrokové dojednanie dohodnuté iba odkazom na nejaké oznámenie, ktoré malo byť dlžníkovi-žalobcovi doručené. Fakticky tak nejde o dohodnutý úrok, ale právnym predchodcom žalovanej Poštovou bankou si jednostranne počas trvania zmluvy určovaný, resp. spotrebiteľovi priamo diktovaný úrok. Teda v priebehu zmluvného vzťahu si právny predchodca žalovanej ako dodávateľ finančnej služby jednostranne vymienil právo sám si určovať odmenu za požičané peniaze. Dohoda o takomto nerovnovážnom postavení dodávateľa finančnej služby a spotrebiteľa, tak jednoznačne nemôže pred súdom obstať ako platná. Takéto zmluvné dojednanie rozhodne nespĺňa podmienky dohody o variabilnej úrokovej sadzbe predpokladané § 4 ods. 2, písm. h) ZoSÚ.

52. Za neprijateľnú podmienku súd považuje i samotnú veľkosť písma celej úverovej zmluvy ako aj obchodných podmienok, ktoré je prakticky nečitateľné aj s pomôckami na čítanie (okuliare, lupa). Už takéto samotné konanie banky súd považuje za ľstivé a vyvolávajúce snahu u bežného spotrebiteľa považovať prakticky celé úverové dojednanie za nepodstatné a pre neho málo významné. Jediný zámer je zrejme spotrebiteľovi, ktorý je v núdzi rýchlo poskytnúť peniaze, ktoré žiada bez ohľadu na to, koľko bude musieť vrátiť, bez ohľadu na to, aby mu zmluvné podmienky niekto normálne vysvetlil a bez ohľadu na jeho bonitu poskytnutý úver vrátiť.

53. K vyhláseniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti sa súd stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu o nesprávnom výpočte RPMN, kedy v zmluve je uvedené RPMN vo výške 26,61 %, ale podľa kalkulačky zverejnenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky je správnu úroveň RPMN v zmysle tejto zmluvy 27,49 %. Námietku žalovanej, že dojednanie RPMN v zmluve je nižšie než reálne RPMN, vypočítané z parametrov zmluvy a preto táto skutočnosť má byť práve v prospech spotrebiteľa, súd považuje priam za úsmevný, nakoľko presný opak je pravdou. Reálne RPMN malo byť o takmer 1 % vyššie než bolo uvedené v úverovej zmluve, teda bolo v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ v prípade skutočného uvedenia RPMN by mal možnosť sa rozhodovať o tom do akej miery je tento úver pre neho výhodný, resp. nevýhodný. V tomto kontexte sa súd stotožňuje s rozhodovacou praxou súdu, napr. s Uznesením Krajského súdu v Prešove 20CoCsp/54/2020 zo dňa 23.3.2021.

54. Rovnako bezúročnosť a bezpoplatkovosť súd vníma aj pri zmluvnej podmienke týkajúcej sa započítania pohľadávky podľa vôle veriteľa, ktorej určenie neprijateľnosti žalobca navrhoval samostatným petítom žaloby. Tu sa súd stotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, že započítavanie v prvom rade na príslušenstvo istiny a až na konci na istinu je jednoznačne v rozpore so spotrebiteľským právom, pretože nastoľuje jednoznačnú nerovnováhu práv a povinností spotrebiteľa voči dodávateľovi finančnej služby v neprospech spotrebiteľa (dôvody vyhovenia tomuto návrhu žalobcu, viď rozvedené ďalej v tomto odôvodnení).

55. Za neprijateľnú podmienku súd považuje aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú obsahujú Obchodné podmienky pre úver, ktorú žalovaná bez ďalšieho využila. Na základe uplatnenia dohody o zrážkach zo mzdy žalobcovi bolo zrazené zo mzdy v prospech žalovanej bez toho, aby mal možnosť akýmkoľvek spôsobom toto ovplyvniť. Žalovaná tak dostala právo disponovať s majetkom žalobcu, s jeho výplatom, bez akejkoľvek kontroly súdu a zrazila si aj nároky, ktoré vyplývajú z neprijateľných podmienok.

56. Prostriedok procesného útoku spočívajúci v tvrdení žalobcu, ktorým odôvodňuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj tým, že úverová zmluva neobsahuje rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, v kontexte rozhodnutia Európskeho súdneho dvora C-42/15 neobstojí. Žalobca toto tvrdenie zdôvodňuje tým, že rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C-42/15 sa týkalo smernice európskeho parlamentu vzťahujúcej sa k novému zákonu o spotrebiteľských úveroch 129/2010 Z.z. a táto úverová zmluva z roku 2006 bola uzavretá ešte podľa starého zákona o spotrebiteľských úveroch 258/2001 Z.z. Bolo by príliš

formalistickým prístupom súdu, ak by túto námietku zohľadnil, a teda že aj pred prijatím nového zákona o spotrebiteľských úveroch z roku 2010 a pred rozhodnutím európskeho súdu o tom, že vnútroštátna právna úprava bráni, resp. smernica nedáva právo vnútroštátnej právnej úprave ísť nad jej rámec alebo v rozpore s ňou. I bez tohto dôvodu však Zmluva o úvere obsahuje toľko neprijateľných podmienok, resp. v nej absentuje toľko zákonom predpísaných obligatórnych predpísaných náležitostí (ako bolo vyššie uvedené, predovšetkým absencia dojednania o úroku podľa §4 ods. 2 písm. h) ZoSÚ), že je bez ďalšieho nutné tento úver podľa §4 ods. 3, veta in fine ZoSÚ považovať za bezúročný a bez poplatkov.

57. K námietke premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vznesenej žalovanou súd uvádza nasledovné:

58. Súd poukazuje na najnovšiu judikatúru súdov Slovenskej republiky, ktoré za tento moment určujú oboznámenie sa spotrebiteľa s tým, že má takéto práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, najmä pri porade s právnym zástupcom (porovnaj napr. Uznesenie NS SR, sp. zn. 7Cdo 79/2021 zo dňa 31.1.2022, Uznesenie NS SR, sp. zn. 5Cdo 29/2021 zo dňa 28.9.2021, Rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20CoCsp 40/2020 zo dňa 29.6.2021, atď.). Tu sa súd stotožňuje s pôvodne podanou žalobou, kde bolo argumentované, že momentom začatia plynutia premlčacej doby bola porada žalobcu so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 6.10.2020. Na tejto porade bol žalobca týmto občianskym združením informovaný, že má nárok na uplatnenie si súdnou cestou nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanej, aj s vyčíslením tohto nároku. Žalobca dátum tejto porady predložil zápisom z tejto porady zo dňa 6.10.2020. Žaloba bola podaná dňa 22.10.2020, teda počas plynutia premlčacej doby, ktorá v deň podania žaloby neuplynula.

59. Po predbežnom hodnotení bezúročnosti a bezpoplatkovosti Zmluvy o úvere priamo určenej výrokom I. vyhláseného rozsudku a po konštatovaní, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z tohto dôvodu premlčaný nie je, súd ďalej hodnotí, že:

60. Suma bezdôvodného obohatenia bola žalobcom riadne preukázaná výpismi z jeho účtu, kde bolo jasne preukázané, že úver o žalovanú sumu 1310 eur preplatil. Fakticky žalovaný toto ani nerozporoval vo svojich vyjadreniach. Hmotnoprávne predpoklady pre vydanie bezdôvodného obohatenia sú de facto prejednané vo výroku I. tohto rozsudku, čiže určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súd vec tak hodnotí, že žalobca má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa §451 ods. 2. Žalovaná je povinná žalobcovi vydať majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu. A to v tej časti neplatnosti Zmluvy o úvere - dojednaniach o úroku a poplatkoch, ktoré súd vo výroku I. určil za neplatné z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy.

61. K výroku III. rozsudku súd uvádza nasledovné:

62. Súd nevidel dôvod nevyhovieť žalobnému návrhu aj v časti o určenie jednej zmluvnej podmienky v Obchodných podmienkach v článku 4, bode 4.6 za neprijateľnú. V tomto bode obchodných podmienok Poštovej banky išlo konkrétne o započítavanie splátok dlžníka prioritne na príslušenstvo istiny a až v poslednom štvrtom rade na samotnú istinu bez toho, aby takéto formulárové znenie návrhu zmluvy predloženého dodávateľom finančnej služby mal žalobca ako dlžník akokoľvek možnosť ovplyvniť alebo zmeniť, pričom takéto zmluvné dojednanie je jednoznačne v rozpore so spotrebiteľským právom, kedy výrazne stavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia oproti dodávateľovi. Súd v tomto kontexte poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, od ktorej s poukazom na §220 ods. 2 nevidí dôvod sa odkloniť (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co 60/2019 zo dňa 26.8.2019, Rozsudok Krajského súdu v Prešove 19Co 25/2019 zo dňa 27.8.2019, atď.)

63. Pokiaľ ide o trovy konania, žalobca bol v konaní úspešný u všetkých troch výrokov, ktoré žalobca navrhol po rozšírení žaloby, ale súd nevidel dôvod rozhodovať o priznaní 100%-ného rozsahu náhrady trov konania pre každý čiastkový výrok, nakoľko žalobe vyhovel un block po rozšírení, teda vo všetkých troch navrhovaných výrokoch. Pretože v zmysle zákona o odmene advokátov sa súd stotožňuje s námietkou žalovanej, že pri takomto rozhodnutí o trovách pri každom osobitne navrhovanom výroku by mohlo dôjsť k navýšeniu trov u žalobcu za právne zastupovanie v tomto konaní, pretože by boli trovy vypočítané z iných výpočtových základov za každý uplatnený čiastkový nárok bez ich potencionalneho krátenia odmeny advokáta pri zastupovaní advokáta v rôznych samostatných nárokoch uplatnených jednou žalobou. Preto, nakoľko bol žalobca plne úspešný vo všetkých navrhovaných výrokoch rozsudku,

súd mu unblock priznal nárok voči neúspešnému žalovanému na náhradu trov v rozsahu 100 %. Výška týchto trov bude vyčíslená podľa §262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. Pre úplnosť súd uvádza, že nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa §257 CSP, pre ktoré by mal plne úspešnému žalobcu trovy konania nepriznať, prípadne ich znížiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.